

Publicerad 2008-10-19 12:50 av LePenseur

Gruvan

Jag försökte förklara för dig
att jag var ett bottenlöst hål
men du kontrade envist
med att kalla mig en gruva

Och dina ögon blev lyktor
som lyste upp mitt inre
där du trevade dig fram
i vindlande gångar

Ibland djupare än du trodde
och mörkare
än du vågat tänka dig

Du letade dig djupare
beslutsamt och målmedvetet
men ändå varsamt
och fastän du ibland blev rädd
gav du aldrig upp

För du påstod alltid
att längst ner i mörkret
finns de finaste skatterna
och de mest sällsynta

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LePenseur med Poeter.se id #25370 innehar upphovsrätten